

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дончака Володимира Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень законів України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“ від 3 жовтня 2017 року № 2148–VIII

м. Київ
1 квітня 2019 року
№ 88-3(II)/2019

Справа № 3-83/2019(1817/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дончака Володимира Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень законів України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40), „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного

забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 22, ст. 145), „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“ від 3 жовтня 2017 року № 2148–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 40–41, ст. 383).

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Дончак В.А. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) окремі положення законів України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76), „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (далі – Закон № 213), „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“ від 3 жовтня 2017 року № 2148–VIII (далі – Закон № 2148).

Як вбачається з конституційної скарги, автор клопотання фактично стверджує про невідповідність Конституції України положень:

– абзаців третього, четвертого підпункту 1 пункту 28 розділу I Закону № 76, згідно з яким у частині дванадцятій статті 20 Закону України „Про статус народного депутата України“ „абзац одинадцятий викласти у такій редакції:

„Умови та порядок перерахунку призначених пенсій народним депутатам України визначаються Кабінетом Міністрів України“;

– пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону № 213, за яким у разі неприйняття до 1 червня 2015 року закону щодо призначення всіх пенсій, у

тому числі спеціальних, на загальних підставах з 1 червня 2015 року скасовуються норми щодо пенсійного забезпечення осіб, яким пенсії/щомісячне довічне грошове утримання призначаються, зокрема, відповідно до Закону України „Про статус народного депутата України“;

– абзаців третього, четвертого пункту 14 розділу I Закону № 2148, згідно з яким у статті 20 Закону України „Про статус народного депутата України“ „частину дванадцяту викласти в такій редакції:

„12. Пенсійне забезпечення народних депутатів здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

Дончак В.А. наголошує, що суди першої та апеляційної інстанцій під час розгляду його справи не врахували принципів верховенства права, правової визначеності та незворотності дії в часі законів, а також „застосували Закони які прямо суперечать Конституції України та, посилаючись на них незаконно визнали звуження прав і Конституційних гарантій найменш соціально захищеної категорії громадян – пенсіонерів правомірним“.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону № 76, Закону № 213, Закону № 2148 суперечать частині третій статті 22, частині першій статті 46, частині першій статті 58, частині першій статті 64 Конституції України. На думку Дончака В.А., внаслідок застосування вказаних положень Закону № 76, Закону № 213, Закону № 2148 було порушено гарантоване йому державою „право на гідне пенсійне забезпечення шляхом перерахунку пенсії у зв’язку з підвищенням заробітної плати народним депутатам України“.

Обгрутовуючи свої твердження, суб’єкт права на конституційну скаргу цитує норми Конституції України, законів України та посилається на рішення Конституційного Суду України.

До конституційної скарги долучено копії судових рішень у справі Дончака В.А., а саме постанови СУД 1

від хх.хх.хххх року, ухвали СУД 2

від хх.хх.хххх року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Дончак В.А., стверджуючи про невідповідність положенням частини третьої статті 22, частини першої статті 46, частини першої статті 58, частини першої статті 64 Конституції України положень абзаців третього, четвертого підпункту 1 пункту 28 розділу I Закону № 76, пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону № 213, абзаців третього, четвертого пункту 14 розділу I Закону № 2148, лише цитує окремі норми Конституції України, законів України, посилається на рішення Конституційного Суду України та фактично висловлює сумніви щодо законності та обґрунтованості судових рішень, прийнятих у його справі, в аспекті правильності застосування судами першої та апеляційної інстанцій названих положень Закону № 76, Закону № 213, Закону № 2148 до правовідносин щодо перерахунку пенсій народним депутатам України, призначених до набрання ними чинності. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних

положень Закону № 76, Закону № 213, Закону № 2148 у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Автор клопотання не вказав, у чому полягає зв'язок між оспорюваним положенням Закону № 2148 та вказаними приписами Конституції України, а також не навів належних аргументів щодо того, яким чином зазначена норма звузила зміст та обсяг соціальних гарантій народних депутатів України в аспекті перерахунку призначених їм пенсій, що дає можливість стверджувати про очевидну необґрунтованість конституційної скарги в цій частині.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дончака Володимира Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень законів України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“ від 3 жовтня

2017 року № 2148–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**